

[Hanne Severinsen]

delingen, og derfor har miljøministeren nedsat et arealudvalg.

Jeg vil selvfølgelig på grundlag af disse mange bemærkninger sige, at vi ikke kan tilslutte os lovforslaget.

Sonja Albrink (CD):

Det lovforslag, vi har til første behandling i dag, drejer sig om den stærkt diskuterede sag om købet af IBM-grunden i Allerød. Der var overskrifter som »Kommunal skandale på vej i Allerød«, »Nu mangler vi kun ministerens ja«, »Minister i knibe« osv. Ét var dog klart: fagbevægelsen og Samvirket af Fællesorganisationer i Frederiksborg amt bakkede med sine 60.000 medlemmer denne sag op. Der blev endvidere rejst stærk kritik fra den tidligere miljøminister hr. Erik Holst. I Jyllands-Posten den 16. august 1984 kunne man læse: »Kendte socialdemokrater raser. Erik Holst isoleres i striden om IBM«.

Også de radikales miljøpolitiske ordfører spillede en vis rolle i denne sag. Fru Lone Dybkjær udtalte til Jyllands-Posten samme dag, den 16. august 1984, at de radikale ikke ønsker at administrere i miljøudvalget. De vil blot ændre loven, så statens interesser ikke kan væltes over ende, som det er sket i denne sag. De mener, at miljøminister Chr. Christensen ikke har truffet en administrativ, men en politisk afgørelse i IBM-sagen. Fru Lone Dybkjær erkendte dog hurtigt, at løbet var kørt.

Nu har vi altså et lovforslag liggende på folketingets bord til første behandling. Det får mig til at nævne, at fru Margrete Auken ifølge Frederiksborg Amtsavis den 19. august 1984 udtalte, at sagen om IBM slet ikke er slut. Det vil ikke komme til at koste staten ret meget, hvis de ikke får lov at bygge derude. Jeg tror nok, fru Margrete Auken er på gale veje.

Vi er alle interesserede i, at der skabes arbejdspladser med den store arbejdsløshed, vi i dag har i Danmark. Vi ved, at der her er tale om oprettelse af mange arbejdspladser. Centrum-demokraterne er da heller ikke bange for at bakke det op og sige, at vi ikke skal bryde de love og vedtægter, man nu engang har vedtaget de forskellige steder. Men når dette er sagt, vil jeg sige, at vi mener, at dette løb for længst er kørt, og vi kan ikke støtte lovforslaget.

Sven Skovmand (RV):

Miljøministerens ja til godkendelsen af IBMs kontorhus i Allerød var af flere grunde en beklagelig og uheldig beslutning. Den prisgav et ubebygget landzoneområde til et byggeri, der ikke burde finde sted her. Den fjernede muligheden for, at det regionale center i Høje-Tåstrup kunne få tilført en af den type funktioner, centeret er bestemt for, og som det indtil nu har fået alt for få af.

Fru Hanne Severinsen nævner den mindre befolkningstilvækst i hovedstaden som et argument for miljøministerens beslutning, men det er tværtimod et argument imod. Netop når et områdes befolkning vokser langsommere, end man havde regnet med, bliver det særlig vigtigt, at man anbringer institutioner af denne art i de centre, der skal laves; ellers får disse centre simpelt hen ikke mulighed for at fungere rimeligt.

Det argument, at det skulle koste arbejdspladser at tvinge IBM til at opføre et kontorhus et hensigtsmæssigt sted i stedet for et uhensigtsmæssigt sted, der har været fremført af mange, også i dag, er efter min mening udtryk for en sådan undervurdering af IBMs forretningsmæssige tankegang, at jeg ikke tror, det vil være muligt inden for folketingets begrænsede regelsæt for sømmelige udtryk at finde et passende udtryk derfor.

Endelig måtte ministerens beslutning tages som udtryk for, at han ikke under nogen omstændigheder ønskede at gribe ind over for en beslutning, der var truffet af en regional myndighed. Hermed foregreb han de ønsker, der er i regeringen, om helt at fjerne miljøministerens godkendelsesret med hensyn til regional planlægning.

Vi kan i det radikale venstre på mange måder have forståelse for de tanker, der ligger bag SFs og VS' forslag om at ekspropriere det omstridte areal og ad denne vej umuliggøre byggeriet. Når vi ikke støtter forslaget, skyldes det først og fremmest, at miljøministeren formelt var berettiget til at handle, som han gjorde, og der må være grænser for, hvor aktivt folketinget griber ind i den udøvende magts område.

Dermed være ikke sagt, at IBM-sagen lader os ligegyldige. Jeg vil gerne præcisere to ting over for ministeren. Den ene er, at ministeren ikke en anden gang bør træffe en beslutning, som et flertal i folketinget er imod.